

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie
zażalenia H.S.
na postanowienie Prokuratury Rejonowej L.
z dnia 26 czerwca 2023 r., w sprawie [...]
o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 29 sierpnia 2023 r.
wniosku Sądu Rejonowego L.
o przekazanie sprawy sygn. akt III Kp 647/23
do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę o sygn. akt III Kp 647/23 przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w L.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2023 r. Sąd Rejonowy L. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu sprawy o sygn. akt III Kp 647/23. Sprawa ta zawisła w tym sądzie na skutek zaskarżenia postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej L. z dnia 26 czerwca 2023r., sygn. akt [...] o odmowie wszczęcia śledztwa, wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Z kolei przedmiotem śledztwa było przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez ustalonego funkcjonariusza publicznego — sędziego Sądu Rejonowego L.

(...) Wydziału Karnego w toku postępowania o sygn. akt IV Kp 724/22, które to zostało wszczęte zażaleniem H.S. na postanowienie Prokuratury Rejonowej Ł. z dnia 29.07.2020 r. o umorzeniu śledztwa w sprawie PR 1 Ds. [...]. Przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez ustalonego funkcjonariusza publicznego miało polegać na zatajeniu okoliczności handlu narkotykami i środkami odurzającymi, zaniechanie wypożyczenia akt Sądu Rejonowego w Z. o sygn. II K 996/16 oraz II K 1125/15 oraz przeprowadzenie postępowania pod nieobecność pełnomocnika skarżącego, co w konsekwencji skutkowało utrzymaniem przez sąd zaskarżonego postanowienia, czym działano na szkodę interesu prywatnego H.S., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

W uzasadnieniu postanowienia sąd ten podkreślił, że złożone w sprawie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa dotyczy sędziego orzekającego w sądzie właściwym do rozpoznania zażalenia. Sąd ten stwierdził, że kolejno losowani referenci tej sprawy składali wnioski o wyłączenie z uwagi na znajomość z sędzią, którego sprawa dotyczy. Zdaniem sądu w realiach faktycznych i procesowych sprawy, fakt, iż *„sprawa niniejsza dotyczy prawidłowości podejmowanych czynności funkcjonalnie przez Sąd Rejonowy Ł., a konkretnie w osobie sędziego J.D. może stwarzać przekonanie w powszechnym odbiorze o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny”*, co potwierdza zasadność wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niewątpliwie „dobro wymiaru sprawiedliwości” w takim rozumieniu jak należy odkodować z przepisu art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy innemu niż miejscowo właściwy sądowi równorzędnemu wtedy, gdy zachodzi konieczność uwzględnienia takich sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Chodzi tu konkretnie o wyeliminowanie mogących powstać w opinii publicznej podejrzeń co do braku obiektywizmu w rozpoznaniu sprawy przez właściwy sąd. Nie chodzi przy tym o każdy rodzaj takich podejrzeń, ale takie podejrzania, które mogłyby się zrodzić u postronnego, niezainteresowanego osobiście sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, obserwatora takiego procesu, który przy tym posiada podstawową wiedzę o

zasadach procesu i roli określonych organów procesowych w tym procesie. Przenosząc te uwagi w realia sprawy podkreślić należy, że okoliczności zaistniałe w tej sprawie niewątpliwie mogłyby wywołać wątpliwości u postronnego, obiektywnego obserwatora takiego procesu, co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania zażalenia we właściwym sądzie. Chodzi przede wszystkim o wspomnianą we wstępnej części postanowienia konfigurację podmiotową z jaką mamy do czynienia w tej sprawie. Sąd Rejonowy L., rozpoznając zażalenie H. S. miałby przecież oceniać prawidłowość decyzji prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie sugerowanego przez autora zażalenia popełnienia przestępstwa przez sędziego właśnie tego sądu. W tej sytuacji, jest rzeczą oczywistą, że w odbiorze społecznym, po rozpoznaniu przez sąd właściwy sprawy, w której osobą, co do której kieruje się podejrzenia popełnienia przestępstwa, jest wykonujący czynności służbowe sędzia tego sądu, mogłoby stwarzać przekonanie o braku bezstronności prowadzonego postępowania odwoławczego i to niezależnie od jego wyniku. Zastrzec trzeba, że decyzja Sądu Najwyższego podjęta w tej sprawie nie powinna i nie może być odebrana, jako potwierdzenie braku obiektywizmu czy zaufania do sędziów Sądu Rejonowego L. Rzecz jednak w tym, że szczególne okoliczności faktyczne tej sprawy w rzeczywistości mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości, co do rzetelności i obiektywności prowadzonego postępowania, a to nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w L.

[M.S]

[ł.n]

